

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Til § 1.

Ved Lov Nr. 311 af 29. Juni 1945 om Bemyndigelse til midlertidig at afvige fra visse Bestemmelser i Lovene om Hærens og Søværnets Ordning blev Forsvarsministeren — i Lighed med de ved Lov Nr. 338 af 23. September 1939 og ved tilsvarende Love i 1940—41 og 1943 givne Bemyndigelser — bemyndiget til i Finansaaret 1945—46 at fravige de i ovennævnte Love indeholdte Bestemmelser vedrørende det Antal Mand, der aarligt skal uddannes, samt vedrørende Uddannelse, Tjenestetid m. v. for saavel Mandskab som Befalingsmænd o. l.

Yderligere blev Forsvarsministeren bemyndiget til i fornødent Omfang at antage hjemsendt (hjemkommanderet) Personel til frivillig Tjeneste og civilt Personel til Udførelse af Kontor-, Depot- og Arbejdstjeneste samt bemyndiget til at tillægge Personel, hvis Udnævnelse (Forfremmelse) paa Grund af Besættelsen og de dermed forbundne Forhold ikke havde kunnet finde Sted til normalt Tidspunkt, Tjenestealder m. v. med tilbagevirkende Kraft.

For i en vanskelig Tid at kunne udnytte Hærens og Søværnets Personel paa en mere smidig Maade fik Forsvarsministeren ved Lov Nr. 250 af 25. Maj 1945 samt ved Lov Nr. 325 af 7. Juli 1945 Bemyndigelse til midlertidig at kunne se bort fra Hærlovens og Søværnslovens Bestemmelser vedrørende Personellets Anvendelse og Fordeling samt midlertidig at kunne udvide Antallet af de til Raadighed værende Befalingsmænd udover den ved Lov fastsatte Norm for de enkelte Befalingsmandsgrupper.

Henset til Forholdene maa det anses for paakrævet fortsat at have lignende Beføjelse, der dog bør begrænses til Finansaaret 1946—47.

Under Hensyn til Landets øjeblikkelige Stilling inden for de allierede Magters Rækker maa det anses for nødvendigt i Finansaaret 1946—47 at have Beføjelse til midlertidig at lade de i de militære Straffelove m. v. for Krigstid fastsatte Bestemmelser træde i Kraft. Denne Beføjelse fandtes ligeledes i ovennævnte Lov Nr. 250 af 25. Maj 1945 og Lov Nr. 325 af 7. Juli 1945, men begrænses nu til Finansaaret 1946—47.

Man har endelig fundet det rettest at søge Lovgivningsmagtens Tilslutning til at tilvejebringe det Materiel m. v., der er paakrævet til Forsyning af de nuværende Styrker, samt erholde Beføjelse til at faa disse Styrker underbragt paa forsvarlig Maade.

Der vil ved det her omhandlede intet være foregrebet, for saa vidt angaar en kommende Nyordning af Forsvaret.

Til § 2.

For det Tilfælde, at de med allierede Magter i sin Tid indledede og nu løbende Forhandlinger vedrørende Afsendelse af en dansk Besættelsesstyrke til Udlandet maatte resultere i en saadan Afsendelse, vil Lovforslag herom blive forelagt for Rigsdagen. Det vil dog allerede nu være nødvendigt at træffe visse forberedende Foranstaltninger vedrørende hele dette Spørgsmaal, og det er med saadanne Foranstaltninger for Øje, at den omhandlede Bemyndigelse ønskes givet.

Til § 3.

Med Henblik paa de stærkt forøgede personelle Krav, som Uddannelsen af et i Forhold til det raadige Befalingsmands-personel stort Antal værnepligtige vil medføre, vil det være af Betydning for Hæren, at der aabnes Adgang for egnede, fortrinsvis yngre, Befalingsmænd af Reserven (Forstærkningen) til at overgaa til Stillinger i Hærens Linie paa lignende Maade som de Befalingsmænd fra Modstandsbevægelsen, som i Henhold til Lov Nr. 354 af 20. Juli 1945 ønsker at overgaa til Stillinger som faste Befalingsmænd o. l. af Linien.

Til § 4.

Ved de i 1945 stedfundne Genindkaldelser til Hæren har der ikke været givet Fritagelse til nogen af de indkaldte værnepligtige, men der er i en Del Tilfælde, hvor de paagældende har været ansat i Rigspoliti, Fængselsvæsen eller ved saadanne Virksomheder, som maa betegnes som livsvigtige for Samfundet, givet Udsættelse med Genindkaldelsen. Da de Forudsætninger, som har betinget en saadan Udsættelse, for de